

துர்க்கா வானத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தார். சூரியன் அன்றைய நாளதை தயக்கத்துடன் துவங்கினான். மரங்கள் புகழைபட்டமாகத் திரிந்தன. காலநிலை, பகல் மப்பாகவும், பின்நேரம் மழையாகவும் இருக்கும் என்று அவருக்குப் பட்டது. முழங்கால மடித்து சப்பாத்துக் கயிற்றை இழுத்துக் கட்டினார். இடபை பட்டியை மீன்றாவது ஓட்டை மட்டும் இறுக்கிய பின்னர் தொப்பியைத் தலைமலே அணிந்தார். கதை துப்பாக்கியை உறையினுள் சரூகினார். 'ரெடியாக இரு' என்று சொல்வதுபோல, சகெகண்டுக்கு 700 மீட்டர் வகேத்தில் சூடக்கட்டிய வகி 97 யப்பான் துப்பாக்கியை ஆதரவாகத் தொடடுத்துத் தன் இருப்பை உணர்த்தினார்.

கூறிசூட்டுத் திறனில் அவர் பல முறை பரிசு பற்றுவர். தீச்சுவாலை நடவடிக்கையின் போது வயிற்றிலகே குண்டுபட்ட பிறகும் அந்தத் துப்பாக்கி அவரகைக் கைவிடவில்லை. அந்த நிலையிலும் 1,500 மீட்டர் துரத்தில் அவருடைய துப்பாக்கி பல தடவகை கூறி தப்பாமல் சூட்டது. இரண்டு வார காலமாக அரிசிக் கஞ்சியை மாத் திரம் சாப்பிட்டு வந்ததில், அவர் உடல் மலெந்து போய் இருந்தது. ஆனால், வலிமகை குன்றவில்லை. அண்ணாந்து பார்த்த போது, ஒரு பறவையைக் கட்டக் காண முடியவில்லை. ஒரு பறவையின் சத்தமாவது ககே கிறதா என்று காது கபீரந்து ககேட்டார். போர் தொடங்குவதற்கு முன்னால் அந்த நேரம் எத்தனை பறவகைகளின் ஒலி வானத்தை நிரப்பியிருக்கும்! எல்லாமகே இடம் பெயர்ந்துவிட்டன என எண்ணினார். முதலில் இடம் பெயர்வது பறவகைகள், பின்னர் மிருகங்கள், கடைசியில் தான் மனிதர்கள்.

அவரிடம் இருந்த நகைகான் கமேராவினால் துர்க்கா நூற்றுக்கும் மறேபட்ட பறவகைகளைப் படம் பிடித்திருந்தார். தன்னுடைய மடிக் கணினியில் படங்களகைச் சமேித்து, அவற்றைப் பற்றிய விவரமான கூறிப்புகளையும்க் எழுதியிருந்தார். பறவகைகளின் நிறங்கள், ஒலிகள், பழக்கவழக்கங்கள், உணவு என அவர் அவதானித்த அத்தனை தகவல்களையும்க் எழுதிப் பாதுகாத்தார். இந்தத் தகவல்களையும்க், படங்களையும்க், ஒலிகளையும்க், ஒரு நாளகைக் காணொளித் தகடாக வகெளியிட வகேண்டும் என்பது அவருடைய திட்டம். அவ்வப்போது கம்ப்யூட்டரில் பதிந்துவதைத் தவற்றை வகெளிநாட்டுக் கூப்பாதுகாப்புககாக அனுப்பவும் அவர் தவறவில்லை.

அருள்மதி போராளியாக விருப்பபட்டது, ஒருநாள்தானாக வந்து அவர்களுடன் சரேந்தாள். அவளைப் பார்த்த போது துர்க்காவகக் கூச்சிரிப்பாக வந்தது. 20 வயது இருக்கும். உருண்டையாக இருந்தாள். உடம்பில் எந்தப் பாகத்தகை எவ்வளவு ஆழமாகக் கிள்ளினாலும், அவள் எலும்பதைத் தொட முடியாது. மீன்றும் மாதக் கடும் பயிற்சியில் தசகைகள் கரணத்து உடம்பு முறுகிவிட்டது. அவளைப் போர்க்களத்துக்கு துர்க்கா அனுப்பியது இல்லை. அருள்மதியின் அம்மா ஆங்கில ஆசிரியகை. ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டிலும் அருள்மதிக் கூநல்லபுலமகை. கணினியில் பயிற்சி இருந்ததால், அவளைத் தகவல் தொழில்நுட்பத்தில் துர்க்கா பயன்படுத்துதினார். கணினி மட்டியில் தன் தாயிடம் இருந்து வந்த கடித்தகை ஒரு வசனத்தகை வகெட்டி ஓட்டி இருப்பாள் அருள்மதி. தாய்க்கு அவள் ஒரகே ஆசகை மககள். 'Please come home. There is only one you!' கணினியதைத் திறக்கும் போது எல்லாம் தாயின் ஞாபகம் வரும்.

தாய்பைப் பிரிந்த கட்சை நாளும், தாயின் வயிற்றில் குறுக்காகத் தலவைத்துப் படுத்து இருந்ததை நினைப்பாள். தாய் அவளைக் கொஞ்சுவது இல்லலை. கழுவதனை ஆழமாக முகந்து பார்ப்பதோடு சரி. போர்ச் செய்கிளைத் தினமும் கணினி மலம் வளையாடல்களுக்கு அனுப்புகையில், தாயின் நினைவு வந்து விடும். அத்துடன், வளையாடல்களில் என்ன நடக்கிறது என்ற விவரங்களை அன்றாடம் திரட்டித் தருவது அவள் பொறுப்பு. ஒரு வாரத்திலேயே காட்டு வாழ்க்கைக்குப் பழகிவிட்டாள். நடக்கும் போது ஒரு சரூக அசையாது, சூள்ளி முறியாது. தூரக்கா ஓய்வாக இருக்கும் சமயங்களில், முக்கியமான மொழிபெயர்ப்புகளை அருள்மதி எடுத்து வருவது உண்டு. பின்னர், அதுபற்றிப் பேசுவார்கள். முடிந்ததும் பாம்பு சூரூள் அவிழ்ப்பதுபோல, ஓசையின்றி எழுந்து அருள்மதி சலவாள்.

சிறு வயதிலேயே தூரக்காவாக்கு, மரங்கள், செடிகள், விலங்குகள், பறவைகள் என்று இயற்கையில் ஓர் ஈர்ப்பு. தாவரவியல் பாடங்களை முதலிலேயே படித்து, ஆசிரியையிடம் வகுப்பில் களேவிகளாகக் கேட்டபி இருப்பாள். பறவைகளில், அவளுக்கு ஆர்வம் அப்போதே தொடங்கிவிட்டது. மருத்துவம் படிப்பது என்று தீர்மானித்தாள். ஒருநாள் பள்ளிக் கட்டத்தில் இருந்து திரும்பும் போது, பஸ்ஸில் இருந்து இறங்கியவள் வீட்டுக்கு வரவில்லை. எல்லோரும் தடீனாரர்கள். அடுத்த நாள் என்ன பாடம் என்று ஆசிரியையிடம் கேட்டு அதைப் படிப்பதற்கான புத்தகங்களுடன் பள்ளியில் இருந்து புறப்பட்டவள், என்ன ஆனாள் என்பது தெரியவில்லை. பிறகுதான் செய்தி பரவியது. அவள் இயக்கத்தில் சேர்ந்துவிட்டாள் என்று! யாரோ அவளிடம் கேட்டபோது அவள் சொன்ன பதில், 'எல்லோரும் பந்தியில் உட்கார்ந்தால், பரிமாறுவதற்கு யாராவது வண்டாமா?'

கிளிநொச்சி விழுந்த அன்று, தூரக்கா, அருள்மதிக்குச் சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது. 'நீ ஆயுத்தத்தைத் தொடக்கி டாது. வரலாற்றைச் சொல்வதற்கு எங்களாக்கு ஒருவர் வண்டும்!' அருள்மதி, 'இதற்குத் தானா இவ்வளவு பயிற்சி எடுத்தனே?' என்றாள். ஒரு பாறையில் இருந்து இன்னோர் ஆபத்தான பாறையின் மலே பாய்வதற்கு முன்னர் ஆயுத்தம் செய்வதுபோல தூரக்கா தயங்கினார். 'நான் போரில் இறந்தால், என் உடல் அவர்களுக்குக் கிடக்கக் கூடாது. உயிருடன் என்னைப் பிடித்தால், என்னை எப்படிப் பாதுகாப்பது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால், என்னுடைய இறந்த உடல் அவர்கள் கையில் அகப்பட்டால், அதற்கு என்ன நடக்கும் என்று உனக்குத் தெரியும். என் உடலின் மலே அவர்கள் கைகள் ஊர்வதை, என்னால் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது. நீ எப்படியாவது என்னைப் புத்தைத் துவிடு. அல்லது எரித்துவிடு. எது அந்த நரேத்துக்குச் சூலமமோ... அதைச் செய்!'

போரிலே பங்கு பெறக் கூடாது என்று தூரக்கா சொன்னது அருள்மதிக்குப் பெரிய ஏமாற்றத்தைத் தந்தது. 'சரி, ஆனந்தபுரம் போர் திட்டத்தையாவது சொல்லுங்கள். விவரம் எனக்குத் தெரிய வண்டாமா?' என்றாள் அருள்மதி. 'உரிய நேரம் வரும் போது, நீ யாகவதே தெரிந்துகொள்வாய். அவசரப்படாதே. கிழக்குப் பக்கம் என்று கூறுகிறீர்கள். எவ்வளவு துரம் கிழக்குப் பக்கமாக முன்னரே வண்டும்?' என்று கேட்டாள்.

பிலாக் கொட்டை, சிட்டுக் குருவி, தகவிலான, புளினி, வானம்பாடி, புறா, குயில், மரங்கொத்தி, கரிக் குருவி, குக்குறுப்பான், சண்பகம், நாகணவாய் என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டே வர்... எல்லோரும் அதிசயமாகப் பார்த்தார்கள். '100 பறவகைகளை மாதிரி தான் நான் படம் பிடித்து இருக்கிறேன். ஆனால், 240 பறவகைகளை இருக்கின்றன' என்றார் துர்க்கா. தலவை, 'இவை எல்லாம் எங்கள் பறவகைகள். சூதந் திரமானவை. தடயினை அவை எங்கேயும் பறக்கலாம்' என்று பெருமையோடு சொன்னார். சிறிதவே குறுக்கிட்டு ஒரு பறவையைச் சுட்டிக்காட்டி, 'இது என்ன பறவை? புதுசாக இருக்கிறதே' என்றான். துர்க்கா பதில் சொல்வதற்குள், தலவை சிறிதவேயிடைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டு 'இது தரெயாதா? 6 மணிக் குருவி, காலை 6 மணிக் குச்சுத் தம்போடும்' என்றார். எல்லோர் கண்களும் தலவை பக்கம் திரும்பின. 'சிறிதவே காலை 6 மணிக் குழும் பினாத் தானே தரெயும்!' என்று அவர் சொன்னதும், எல்லோரும் சிரித்து அந்த இடம் கலகலப்பானது. எத்தனையோ சந்திப்புகள். ஆனால், அந்தச் சம்பவத்தையே மாதிரி துர்க்காவினால் மறக்க முடியவில்லை.

ரேடியோவில் அறிவிப்பாளராகச் செயல்பட்டவர் இறவை. தினம் அவருக்குக் கிடக்கவும் இரண்டு மணி நேரத்தில், செய்தி வாசிப்பதோடு சுவையான தகவல்களையும் கபி, அந்த ரேடியோ நேரத்தை உபயோகம் உள்ளதாக மாற்றிவிடுவார். அவருக்கு இஸ்ரேல் நாட்டு முன்னாள் போர்த்தளபதி மோசே தயான்மீது அளவற்ற பற்று. அவரைப் பற்றிய ஏதாவது கதை ஒன்றைச் சொன்ன பிற்பாடுதான், இறவை அன்றைய நிகழ்ச்சியை முடிவாகக் கொண்டு வருவார். மோசே தயான், ஒரு இளைஞனாக பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தின் விசேடப் பிரிவில் பணியாற்றியபோது, ஒரு கண்ணை இழந்தவர். ஒருநாள் விதிக்கப்பட்ட வகைத்துக்கு மலோக கார் ஓட்டிக் கொண்டு போனபோது, போலீஸ் அவரைப் பிடித்துவிட்டது. அவர் சொன்ன பதில், 'எனக்கு ஒரு கண்தான் இருக்கிறது. நான் எதைப் பார்ப்பது ரோட்டையா அல்லது வகைம் காட்டும் கருவியையா?' போலீஸ் அவரை ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டுவிட்டது. இப்பிசின்னச் சின்ன தகவல்களைத் தருவார்.

சில போராளிகள் இறவைவைப் பரிசீலிப்பார்கள். 'இஸ்ரேல் தளபதி பற்றி புகழ் பாட்கிறீர்கள். இஸ்ரேலின் கிபீர் விமானத்தான் இரண்டு மடங்கு ஒலி வகைத்தில் பறந்து குண்டுகளைப் போட்டு எங்கள் மக்களைக் கொல்கிறது. கிபீர் என்றால், இளம் சிங்கம் என்று பொருள். சிங்கக் கொடிராணுவம் இளஞ் சிங்கங்களை எங்கள் மீது ஏவிவிடுகிறது. நீங்கள் அவரைப் போற்றுகிறீர்கள்!' அதற்கு இறவை சொல்வார், 'உங்கள் களே விக் குப்பதிலும் மோசே தயான் சொன்னதுதான். ஒரு ராட்சத கலோலியாத் தை வலெல் சிறு பையன் தாவீது போதும்!'

முள்ளிவாய்க்காலில் அன்று மறுபடியும் அகிலாவைப் பார்த்ததும் துர்க்கா திடுக்கிட்டார். அவள் சொல்வழி கேட்காதவள். எவ்வளவு சொல்லியும், அவள் கபிடாரத்துக்குத் திரும்பிப் போகவில்லை.

Written by சந்திரா ரவீந்திரன்

Tuesday, 14 June 2011 08:13 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:08

'அக்கா, 6 மணிக் குருவியைப் பார்த்தனே' என்றாள். 'பொய் சொல்லாதே. அது வலசை போற கருவி. இந்த மாதம் அது இங்கே இருக்க முடியாது!'

'இல்ல அக்கா. எனக்குத் தெரியும் வாருங்கோ' என்று கட்டிப்போனாள். அவள் சொன்னது உண்மையான நீலவால் கருவி. மலேக்கு பச்சை, கீழ்க்கு சிவப்பு உடம்பு. வள்ளைக் கழுத்து, சப்பாத்து லேஸ்துளைபோல சின்னக் கண்கள். அத்தனை அழகான கருவியை மரத்திலே கண்டதுதான். நிலத்திலே அவ்வளவு சமீபத்தில் துர்க்கா பார்த்தது இல்லை. அது இலகைகளைத் தள்ளி புழுக்களைக் கொத்தித் தின்றனாண்டு இருந்தது.

'ஏன் அக்கா திகைச்சுப்போய் நிற்கிறீங்கள்?'

'பாவம் இது. தவறிப்போய் விட்டது. இதன் ஆங்கிலப் பெயர் Indian Pitta. ஓவ்வொரு வருடமும் இமயமலைக்குப் பறந்து, அங்கே முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரித்து, பின்னர் பனிக் காலம் ஆரம்பிக்கும் போது, இங்கே வந்துவிடும். இந்த வருடம் எப்படியோ அது தனித்து விட்டது.' 'கட்டத்தோடு பறக்கவில்லையா? அப்ப என்ன நடக்கும்?'

'இந்த நிலத்தில் அப்படி ஒரு பற்று ஆக்கும். பார், எங்களையெட்டிப்போக விரும்பம் இல்லை. ஓடிப்போய் என்னுடைய கமேராவை எடுத்து வாறியா?' - துர்க்கா பச்சை முகிக்குமுன்னர், அகிலா எடுத்தாள் ஓட்டம். அவள் திரும்பி வந்தபோது கருவி பறந்துவிட்டது.

'எங்கே அக்கா கருவி?'

'இங்கேதான் எங்கயே... அது தனியா மாட்டிவிட்டது. இந்த வயிலில் சட்டில் அது நிச்சயம் சிதந்துப்போகும். ஐயோ பாவம்' என்றார். இரண்டு இமைகளும் சந்திக்கும் இடம் ஈரமாகியது. 'அது தப்பிவிடும் அக்கா. பயப்பிடாதையுங்கோ' என்றாள் அகிலா, எதோ பெரிய ஆள் போல.

ஓவ்வொருவராகத் தன் அணியில் இருந்தவர்களை, துர்க்கா இழந்துகொண்டு வந்தார். ஒரு கணினி சிய்ய வணைப்பியதை அகலமதி சிய்யவாள். கழுத்து எலும்பு தெரியும்

ஓல்லியான தகேம். அதிவகேமாக ஓடக்கபியவள். சஹற்களகை ககையினால் மறதை துகக் கொண்டு தான பசேவாள். அந்தக் காலத்து விதபஷகன் போல துர்க்காவுக்கு சிரிப்பு மட்டவதுதான் அவள் வலே. அவள் சிரித்தால் போதும், விடிவதை போல அந்த இடத்தில் ஒளி உண்டாகும்.

திட்டத்ததை துர்க்கா விளக்கியதும், போராளிகள் தங்கள் தங்கள் கடிகாரங்களகைச் சரிபார்த்துக் கொண்டார்கள். ஓரு ரகசியப் பொறியை நோக்கி ராணுவக் கவச வாகனங்களதை திருப்பிவிடுவதுதான் உத்தி. பீரங்கிக் குண்டுகள் வந்து விழும் திசையையும், அவற்றின் இரசை சலையும், வகேத்தையும் வதைது எவ்வளவு தபிரத்தில் ராணுவம் நகருகிறது. எந்தத் திசை நோக்கிச் செல்கிறது, இலக்கை அடைய எவ்வளவு நேரம் எடுக்கும் போன்ற விவரங்களகைக் கணிப்பதில் அகல் மதி தரேச்சி பற்றுவள். அன்று இரண்டு கவச வாகனங்களகை அழித்து இருந்தார்கள். எந்த நேரமும் உற்சாகமாக இருப்பவள் அன்று என்னவோ மாதிரி இருந்தாள். 'அக்கா, வற்றி கிட்டுமா?' என்றாள். தொண்டையில் நிறையச் சொற்கள் சரேந்துவிட்டதால், அது அடதைதுப்போய்க் கிடந்தது. துர்க்கா அவளகை உற்றுப் பார்த்து அடிக் கடி தலமைபைப் பீடம் சஹல்லும் வாசகத்தகைச் சொன்னார். 'வற்றி முக்கியம் இல்லை. அவர்கள் தலால் விதான் முக்கியம்!' துர்க்கா வாய் திறந்து பசே முடிந்ததும், கிபீர் விமானத்தில் இருந்து குண்டு வளிச்சமாக வந்து விழுந்தது. ஓரு கணத்துக்கு முன்னர் அகல் மதி கையில் ஏ.ககே 47 துப்பாக்கியுடனும், தபிரக் கண்ணாடியுடனும் நின்றாள். அடுத்த கணம் பெரும் குழிதான் கிடந்தது. அவள் இருந்த சுவடும் மூற்றாக அழிக் கப்பட்டுவிட்டது. சபீழ்ந்த புகை மட்டத்தில் சதகை எரியும் மணம் ஒன்றே துர்க்காவுக்கு மிஞ்சியது.

அடுத்த பெரிய இழப்பு, சவ்வானம். அவளும் மற்றவர்களகைப் போல வளிநாட்டுக்குப் போயிருந்தால், இன்றகைக் கு ஓரு புகழ் பற்ற மருத்துவராகி, நிறையப் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டு இருந்திருப்பாள். எத்தனையோ வாய்ப்புகள் வந்தும் போக மறுத்து, போரிலகை காயம் பட்டவர்களகைக் கு வதை தியம் பார்ப்பதற்காகத் தங்கிவிட்டாள். அவளகைக் கு மிஞ்சிப் போனால், 27 வயதுதான் இருக்கும். ககைக் கரிக் காய் போன்ற நரோன உடம்பு. ஓரு வளவகைகளும் இல்லை. காதிலகை ஓட்டகை உண்டு, தலாடும் கிடயாதது. மிக் கிலகை துளகை உண்டு. மிக் குத்தி கிடயாதது. விரலிலகை நகம் உண்டு. பச்சு பச்சு மாட்டாள். ஓரு நாளில் 18 மணித் தியாலத்துக்குக் குறையாமல் வலகை சய்தாள். நரோர் வயில இருந்த அவளகை தம் பி அவளகைக் கு ஓரு மடிக் கணிணி அனுப்பி இருந்தான். ஓரு குழந்தையகைத் தபிக் குவதுபோல அதகைத் தபிக் கிக் கொண்டு, இரண்டு நாட்களாக அலகைந் தாள். எப்படித் திறப்பது என்றுகிட்ட அவளகைக் குத் திரியவில்லை.

ஓருநாள் அருள் மதியிடம் இரவூ 10 மணிக் கு கம்பயிட்டர் கற்றுக்கொள்ள வந்தாள். எல்லா விசயங்களகையும் ஓரே நாளில் கற்றுவிட வணேடும் என்ற அவா. கம்பயிட்டரில் அவள் எழுகைய முதல் கடித்ததுக்கு இணையகைத் தொடர்பு கிடகைக் கவில்லை. ஜனரகைட்டர் நரேம் முடிந்தது விட்டபடியால், கடித்தகை அடுத்த நாள் அனுப்பலாம் என்று மடிவகைத் தாள். அவள் அடித்த கடிதம் கம்பயிட்டரில் கிடந்தது. அதிகாலகை

ஆஸ்பத்திரிக் கு உடதுத் திப் பபோனாள் . பபோன சிறிது நரேத் திலயே ககொத்துக் குண்டு ஒன்று ஆஸ்பத்திரியின் மலேவே விழுந்து 40 பரே பலியானார்கள் . அதில் சவ்வானமும் ஓரத்தி. ஓர மரக் கொப்பு முறிந் ததுபபோல நடுவிலவே முறிந் துபபோயக் கிடந் தவளபைப் பாரக் க முடியவில்லை. இறந் தவரகளில் 20 பரே குண்டு விழாவிட டாலும் , இறந் துபபோயிருப்பார்கள் என்று பசேிக் கொண்டார்கள் . சவ்வானம் இறந் த சயெ தியதைத் தலொலைபசேயில் நரோர் வயேயில் இரூந் த அவளூடயை தம்பிக் கு அறிவித் தார்கள் . இரண்டு நாள் கழித் து அவள் எழுதி கம் ப்யிட் டரில் சமேித் துவதைத் த கடித் த மின் னஞ்சலில் அவனுக் கு அனுப்பிவதைத் தாள் அரூள் மதி.

பிரிட் டிஷ் ராணுவத்தின் விசடேப் பிரிவில் பணியாற்றி அதி உயர் விருதுகளைப் பெற்றவர் ஆண்டி மக்நாப் . அவருடயை இரண்டு புத் தகங் களை மொழிபயெர்ப்பில் தலமைபைப் பீ டம் படித் திருந் தது. ஒன்று, **Bravo two Zero**. அடதுத் தது, **Immidiate action**. துரக் காவும இயன்ற மட்டும் அவற்றை இரவிரவாகப் படித் து முடித் து விடுவார் . ஆண்டி மக்நாபில் பற்று அப்படித் தான் ஏறப் பட்டது. அரூள் மதி பகுதி பகுதியாக மொழிபயெரத் தது, **Col. James Mrazek** என்ற அமெரிக்கர் எழுதிய **The Art of Winning Wars** என்ற புத் தகத் ததைத் தான் . அதன் 5-வது அதிகாரத் தை மொழிபயெரக் கச் சொல்லி, அவசரக் கட்டளை ஓர நடு இரவில் வந் தது. அரூள் மதி இரவிரவாக மொழிபயெரத் து, கயையினால் எழுதி அதை கம் ப்யிட் டரில் அச்சிக் கக் கிட நரேம் இன்றி அப்படியே சூரஷே மாஸ் ரரிடம் ககொடதுத் து அனுப்பினாள் . அந் த மொழிபயெர்ப்பில் சொல்லப் பட்ட ஓர வசனம் துரக் காவினால் மறக் க முடியாது. 'பரோக் கள் , ஆயுத் த பலத் தினால் அல்ல, புத் தியினால் வலெல் ப்படுகின்றன!'

20 வருடப் பரோர் வாழக் கையில் துரக் கா பல பரோராளிகளைப் பாரத் திருக் கிறார் . ஆனால் லபெ . கரேணல் மொழியரசி பபோன்ற ஓர பரோராளியைக் கண்டது கிடயாது. அப்பர் வமானவர் . அழகான தரோற்றம் கொண்ட அவருக் கு ஓர கால் கிடயாது. பதிலுக் கு கரடமுரடான ஓர மரக் கால் பரோரூத் தி இரூந் தது. பரோக் களத் திலலோ, தனிப் பட்ட வாழக் கையிலலோ தான் எந் த வித் த திலும் குற்றைவூபட்டதாக அவர் உணர்ந் தது இல்லலை. குளிக் கப் பபோனால் , ஓர மணித் தியாலம் மற்றவர்கள் அவருக் காக ஓதுக் குவது வழக் கமாகிவிட்டது. ஓட்பி வடெபி மிச்சமாய் இரூந் த கடிந் தலை எண்ணயெத் து ஊறவிட்டது, சீ யக் காயுடன் சவ்வரத் தம் பிக் களயும் அரதைத் துப் பசி ஓர பாட்டம் முழுகிவிட்டது, பின்னர் வாசனையை சரோப் பரோட்டும் ண்டும் ஓர தடவையைக் குளிப்பார் . விரூந் துக் குப் புறப் பட்டதுபபோல முக் ததை ஓப் பனை சயெ வார் . 'சாம பிராணிப் புகை வணே டுமா, அக் கா' என்று யாராவது இளம் பணை சீ ண்பினால் , மரக் காலகைக் காட்டுவார் . மற்றவர்கள் ஞாபக் கப் படுத் தினால் ஒழிய, அவருக் கு தான் பரோராளி என்பது மற்றதுபபோகும் . விபிந் து, அன்றயை நாள் தலொடங் கிய பிறகு ஓர தடவையாவது தன் அம் மாவின் றால் குழம் பபைப் பற்றிப் பசோமல் அவரால் இரூக் க முடியாது.

ஓரநாள் துரக் கா கடே டார் , 'மொழி, என்ன அலங்காரம் உச்சமாயிருக்கிறது. உம்முடயை எதிரிகளைத் துப்பாக் கியால் விழுத் தப் பரோகிநீ ரா அல்லது இமவை வடெபினால் சரிக் கப் பரோகிநீ ரா?'

Written by சந்திரா ரவீந்திரன்

Tuesday, 14 June 2011 08:13 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:08

'பாவம். என் அழகைப் பார்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பே கிடக்காது. என்னுடைய பிகே துப்பாக்கி 1,500 மீட்டர் துரத்திலேயே அவர்களாகக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டுவிடும்.'

'அப்படியானால் இவ்வளவு சிவ்வரத்தம் பக்களை ஏன் வீணாக்குகிறீர்?'

'எனக்குத்தான். என் தலகைக்காகத்தான் அவை பக்கின்றன!'

போர் என்றதும் அங்கே ஏதோ றால் குழம்பு பரிமாறுகிறார்கள் என்ற நினைப்புதான். பாதி துள்ளுவார். மற்றவர்களைத் தள்ளிவிட்டு முன்னுக்கு நிற்பது மொழியரசிதான். போர் முடிவதற்கு முன்னர் இரவு தொடங்கிவிடக் கட்டும் என்பதுபோலச் செயலாற்றுவார். துப்பாக்கியதைத் தூக்கிச் சூடும் அந்த நேரத்திலும் விரலால் துப்பலதைத் தொட்டு புருவதற்கு நேராகக் கற்க மாட்டார். எதையாவது அவசரமாகச் செய்துவிட்டுத்தான் மௌனத்தை பாவிப்பார்.

'மொழி, எதற்காக இவ்வளவு ரிஸ்க் எடுக்கிறீர்?' என்று துர்க்கா கோபிப்பார்.

'எதுக்குப் பயப்பட வேணும்? கடவுளுக்குத்தான் என்னகைக் கப்பிட வேண்டிய நேரம் திரியும்!'

'அது சரி, நீர் ஏன் கடவுளுக்கு உதவி செய்கிறீர்?' என்று துர்க்கா கடிந்து கொள்வார்.

'எல்லாம் வல்லும், அக்கா.'

'எல்லாம் வல்லும்!'

லபெ. கரேணல் மொழியரசி டக்டக்கென்று மரக்காலநிலத்திலே உததைத் து நடந்து போவார். அவர் இறந்து ஒரு வருடமாகிவிட்டது.

ஆனந்தபுரம் போர் யுக்தியை இரண்டு வாரகாலமாகத் திட்டமிட்டார்கள். 1,000 போராளிகள் பங்குபெற்ற இந்த நகர்வில், இடப்புற அணியின் பொறுப்பை பிரிகடேயர் துர்க்கா ஏற்றிருந்தார். அவருக்குத் துணையாக வாகை ஒன்று, வாகை இரண்டு போரணிகள் இருந்தன. இணைப் படையாக அவருக்குப் பின்னால் பிரிகடேயர் விதபிஷாவின் படையினர் வலப்பக்கத்து நுனியில் பிரிகடேயர் மணிவண்ணனும், பிரிகடேயர் தீபனும் இருந்தனர். நடுவில் பொறுப்பாக நின்றது கரேணல் அமுதாவும் கரேணல் தமிழ்ச்செல்வியும். போர் தொடங்கிய சிறிது நேரத்தில், கரேணல் அமுதாவும் கரேணல் தமிழ்ச்செல்வியும் உள்வாங்கும் அதே சமயம், இடம் வல அணிகள் மடிந்து எதிரியை வளைத்துப் பிடித்து விட வேண்டும். 2,200 வரூடங்கள்க்கு முன்னர் ஹனிபால் பயன்படுத்திய அதே யுத்தி. போர்த் தளவாடங்கள், 50 கலிபர்கள், உந்துகணை செலுத்திகள், ஆரட்டிலறிகள், மோரட்டார்கள், யந்திரத்துப்பாக்கிகள் எனச் சகலதும் தயார் நிலையில் இருந்தன.

துர்க்கா இடப்புறத்து முனையில் முன்னேறினார். அவருடைய துணைப்படகை அவரை ஓட்டியபடி நகர்ந்து பாரியத் தாக்குதல் நடத்துவதற்கான உத்தரவுக்காகக் காத்து நின்றபோது, ராணுவத்தின் தாக்குதல்கள் தொடங்கின. ஆகாயத்தில் இருந்து குண்டுகள் விழுந்து அணியைச் சிதறடிக் கமுயன்றன. அவற்றை எல்லாம் சட்டை செய்யாமல், துர்க்கா முன்னேறிக் கொண்டு இருந்தார். திடீரென்று சட்டைவென இடப்புறம் இருந்து குண்டுகள் பாய்ந்து வந்தபோது, துர்க்கா துணுக்குற்றார். அவர் அதை எதிர்பார்க்கவில்லை. லபெ. கரேணல் மோகனா, இடது புறத்தில் நின்றார். உடம்பின் ஓர் அங்கம் போலாகிவிட்ட மோகனாவின் துப்பாக்கி இலக்கில் அசையாமல் நரோக நின்றது. துர்க்கா திரும்பிப் பார்த்தபோது, மோகனாவின் பாதி தலையைக் காணவில்லை. இலங்கை ராணுவமும் பெரிய போர் திட்டத்தை வகுத்து இருந்தது. இரவிரவாக நடந்து இரண்டு கிலோ மீட்டர் திரைத்துக்கு அது பெட்டியடித்து இருந்தது. போராளிகளின் படையினர் சிறப்பைப் பிழைப்பது அப்போது தான் துர்க்காவாக்குத் தெரிய வந்தது.

அரூள்மதி 10 நாட்க்குக்கு முன்னர் மொழிபெயர்த்து கையினால் எழுதி அனுப்பிய அமெரிக்க கரேணல் ரசகேகின் ஐந்தாவது அதிகாரத்தலைமைப் பீடத்திடம் சூரஷே மாஸர்ரக் கொடுத்தாரா என்பது தெரியவில்லை. அது முக்கியமான மொழிபெயர்ப்பு. மோகனாவின் சிவப்பு ரத்தம் ஊர்ந்து வந்து துர்க்காவின் சப்பாத்தலைநனைத்ததும் திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்து நேரத்தைப் பார்த்தார். திசைகாட்டிப் பொருத்தப்பட்ட அந்தக் களியோகைக் கடிகாரம், தலைமைப் பீடம் அவருக்குப் பரிசாகக் கொடுத்தது. இனியும் தாமதிக் கமுடியாது. அவர்கள் தீர்மானித்த நேரம் நெருங்கிக் கொண்டு இருந்தது. அந்தத் திடல் 100 அடி உயரம் தான் இருக்கும். இரண்டே நிமிடங்களில் அதன் மீது ஏறிவிடலாம். 20 வரூடப் பயிற்சி இந்தத் துணைத்துக்காகத் தான். ஓரேயேருக் கட்டளையான தவே. எல்லோரும் பின்வாங்கி இன்னொரு சமரூக்குத் தயார் செய்யலாம். அல்லது நினையைப் பாரக் கமுடியாத அளவுக்கு அழிவை எதிரிக் க்கு உண்டாகலாம்.

கரேடியோவில் அவ்வளவு நேரமாக எதிர்பார்த்திருந்த கட்டளைக் கடைசியில் வந்தது. மடின்றே மடின்று சங்கதேவார்த்தகைகள் தான். 'அதிகம் இழந்தவர்கள் தோற்றவர்கள்!'

Written by சந்திரா ரவீந்திரன்
Tuesday, 14 June 2011 08:13 - Last Updated Tuesday, 21 October 2014 22:08

பிரிகடேயர் துர்க்கா மரணத்ததைத் தழுவும் முன்னர் கடசையாகப் பார்த்தது, ஆகாயத்ததை
மறதைது 100 பறவகைள் சிறகடித்துப் பறந்த காட்சியை. அவருடைய கண்கள் அந்தக்
கட்டத்தில் 6 மணிக் கருவியதைத் தடேின!

000000:00000000000000
000000:000000 00000000
0000000:00000000